

lem; i Sandhed ikke kunde have grundet Forventning om at opnaa Kompensation, særlig paa en Bevilling, som ganske vist er kalkuleret til hen imod 300,000 Kr., men om hvilken man dog ikke ved, om den ret meget vil overstige 220,000 Kr.

Der er ikke under Finanslovsdebatten hidtil om Finansministeriets Budget blevet fremdraget andre Punkter end dem, jeg her kortelig har berørt, og jeg finder heller ikke Anledning til at fremdrage andre.

Buff: Det var et Par kgaunste korte Bemærkninger jeg vilde gøre. Den ærede Ordfører for Mindretallet (S. C. Christensen) udtalte sig saa hensynsfuldt over for den højtærede Minister angaaende det Underændringsforslag, som Mindretallet har stillet til Nr. 202 paa Ændringsforslagslisten. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde jo, at hvis den højtærede Finansminister vilde udtale sig med Belvilje over for Sagen i Retning af det, som dette Underændringsforslag antyder, vilde han ikke være utilbøjelig til at tage Underændringsforslaget tilbage. Jeg lyttede derfor meget opmærksomt efter, hvad den ærede Finansminister udtalte angaaende denne Sag. Men jeg vil tilstaa, at jeg ikke er bleven meget klogere af at høre den højtærede Finansministers Udtalelser. Han sagde, at han vilde være villig til at rette sig efter de Ønsker og Antydninger, der kom fra begge Ting i den Retning. Jeg skal ikke her i Salen komme nærmere ind paa de Udtalelser, den højtærede Finansminister er kommen med i Finansudvalget angaaende denne Sag. Der har han ogsaa stillet sig paa det Standpunkt, at han vilde tage Hensyn til begge Ting og de Antydninger og Ønsker, der mulig kunde komme frem. Men naar den højtærede Minister har udtalt det, ser jeg deri et Bevis for, at Ministeren ikke er en principiel Modstander af vort Underændringsforslag, og da nu de øvrige ærede Medlemmer af Finansudvalget vide, at vi kun have stillet dette Underændringsforslag for at komme til et Antal af Kommissionsmedlemmer, som vilde svare til de Grupper, der er her i Folketinget, vil jeg anmode det ærede Flertal af Finansudvalget, som ikke er med til dette Underændringsforslag, om at tiltræde dette Forslag, saa vilde jo al Strid angaaende dette Punkt kunne ophøre. Det fik jeg i alt Fald ud af Ministerens Udtalelser, at han ingen principiel Modstand vilde rejse mod Underændringsforslaget; saa hvis Flertallet her i Tinget eller hele Tinget vedtager denne Underændring, vil Ministeren loyalt tage Hensyn dertil. Fore-

løbig er der altsaa ingen Grund for os til at tage vort Underændringsforslag tilbage, men derimod Anledning til at anmode de andre Herrer om at tiltræde det; saa haaber jeg, der bliver fuld Enighed om denne Sag. Jeg blev meget forbauset, den Gang Forslaget kom, over at vi skulde have en Toldkommission; thi efter gammel Erfaring betyder, som ogsaa Mindretallets Ordfører udtalte, en saadan Kommission som oftest et Sted, hvor man putter Forslag hen, naar de skulle levende begraves, og jeg har næret Frygt for og nærer endnu en lille Frygt for, at Medsættelsen af en saadan Kommission vil bevirke en Udsættelse af Toldbehandlingen her i Tinget i adskillige Aar, men det saa vi nu se. Derfor vil jeg bede om, at vi nu kunde blive enige om Sammenlægningen. De Herrer vide jo godt, at vort Forslag kun er stillet, fordi den Sammenlægning, man derigennem naar, passer bedst med Grupperne her i Tinget.

Angaaende Lotteriet udtalte Mindretallets Ordfører sig, og jeg har for saa vidt intet at føje til. Jeg er fuldstændig enig med ham i hans Udtalelser om de Grunde, der have bevirket, at vi fra Mindretallets Side ikke have kunnet tiltræde Ændringsforslagene til § 5 og § 7 paa Finansloven. Jeg har haade denne Gang og tidligere principielt stillet mig paa det Punkt, at jeg har sagt: Vilde Folk bestatte sig selv paa den Maade, maa det blive deres egen Sag; naar vi saa have et Lotteri her i Landet, der drives paa en saadan Maade, at Folk ikke blive bedragne, men at det gaar ærligt og hæderligt til, saa lad Folk have Lov til under disse Lovlige og rimelige Forhold at bestatte sig selv. Men vi fra vor Side hævdede ved 1ste Behandling af Lotterilovforslaget, at vi maatte forlange Kompensation, og den Skildring, som Mindretallets Ordfører gav af, hvad der var passeret med denne Sag i Udvalget, er fuldstændig korrekt. Naar den ærede Finansminister selv ved Lovforslagets 1ste Behandling udtalte, at Afstæningen af de 15,000 Loddere vilde give Staten en Indtægt af 276,000 Kr., og vi saa tillod os at stille Ændringsforslag, hvorefter vi fik ikke en Gang det halve af det Beløb i Kompensation, saa maa vi mene, at vi have stillet os paa et meget moderat og rimeligt Standpunkt, og det forbauser os derfor, at vort Forslag ikke kunde vinde fuld Anklang i Finansudvalget. Det gjorde det ikke. Nu hørte vi den ærede Minister udtale — og det er navnlig det, jeg vilde sætte Fingeren paa, fordi det forekommer mig at være saa karakteristisk for hele den politiske Situation her inde — at vi allerede have